

[Helge Adam Møller]

ger og siger, at disse perspektiver og modsætninger – og det er der jo unægtelig – skærper kravene til energipolitikken.

Den konservative folketingsgruppe vil gerne tage udgangspunkt i disse perspektiver og modsætninger i opgaverne med at skabe en sammenhængende og en langsigtet udvikling i dansk energipolitik.

Den politik, vi har i dag, blev jo skabt i 1970'erne og i begyndelsen af 1980'erne, og den har jo stort set været en succes, men hvad der var rigtigt dengang, og hvad der var rigtigt i går og måske stadig væk er det i dag, behøver ikke nødvendigvis at være rigtigt i årene fremover. Forudsætningerne har unægtelig ændret sig radikalt på et antal områder.

Da den første energikrise ramte Danmark i 1973, var vi stort set totalt afhængige af importeret olie fra de arabiske lande. I dag er den danske produktion af olie og naturgas i fortsat vækst. I 1988 var vi selvforsynende med 65 pct. af vores forbrug af olie og naturgas, om et par år er det 85 pct., og i midten af 1990'erne er vi sandsynligvis helt selvforsynende. Vi er nået langt.

Målet for dansk energipolitik blev beskrevet i energiplanen for 8 år siden, i 1981. Det var en tredelt målsætning. Målsætning nr. 1 var at sikre samfundet energi til lavest mulige omkostninger, målsætning nr. 2 var at mindske sårbarheden over for forsyningssvigt, og målsætning nr. 3 var at reducere forholdet mellem væksten i energiforbrug og samfundets økonomiske vækst. Det blev anført, at disse tre målsætninger skulle ses under hensyn til miljømæssige kvaliteter. Det var en god synsvinkel.

Hvordan er det så her 8 år efter? Ja, vi må konstatere, at hvad angår målsætning nr. 2, at mindske sårbarheden over for forsyningssvigt, er vi kommet meget langt, og i løbet af nogle få år har vi vel stort set elimineret denne risiko.

Hvad angår målsætning nr. 3, at reducere forholdet mellem væksten i energiforbrug og samfundets økonomiske vækst, har vi også i stor udstrækning opnået dette.

Med hensyn til kravene om de miljømæssige kvaliteter må vi konstatere, at Danmark er nået meget, meget langt siden planen i 1981, vi er nået længere end vores naboer og konkurrenter. Men der er vel én af målsætningerne fra 1981, der ikke er opfyldt. Målsætning nr. 1, at sikre samfundet energi til lavest mulige omkostninger, kan vi ikke prale af at have opfyldt.

Vi må derfor overveje ændringer og nytænkning på flere områder. Det lægger redegørelsen jo også op til, og redegørelsen står ikke alene; der er også andre, der har samme intentioner.

Lad mig nævne Energirådet, som i sin udtalelse til redegørelsen for et par uger siden sagde, at udsigten til lave oliepriser og dermed høje energiafgifter gør det aktuelt at få belyst de samfundsøkonomiske virkninger af afgiftsstrukturen. Man siger endvidere, at med de gældende energiafgifter vil der være risiko for uønskede samfundsmæssige meromkostninger, medmindre andre styringsmidler tages i anvendelse. Det var jo interessante ord, få dage før rådet nedlægges.

Det Internationale Energi Agentur, IEA, siger bl.a. i sin rapport fra 21. april sidste år – og de plejer jo normalt at rose dansk energipolitik og med stor berettigelse – at nu da de væsentlige investeringer i dansk energiinfrastruktur er sket, og da de mål, som dansk energipolitik tidligere havde sat sig, stort set er nået, vil det være fornuftigt for Danmark at undersøge langtidseffekten af nogle af de nuværende energiforanstaltninger, energipolitikker, med henblik på at sikre sig, at disse foranstaltninger forsat vil resultere i den rigtige fordeling af de økonomiske ressourcer inden for den danske energisektor og inden for den danske økonomi som helhed.

Disse holdninger er den konservative folketingsgruppe meget enig i. Vi er derfor meget tilfreds med det tværministerielle embedsmandsvalg, som er nedsat, og som omtales i energi-redegørelsen. Udvalget skal vurdere afgiftssystemets samlede virkninger, herunder de meget forskellige afgiftsbelastninger på forskellige brændsler.

Det skal også vurdere, om det kan føre til en samfundsøkonomisk u hensigtsmæssig udformning af det samlede energisystem. Det tror vi det gør. Vi ser derfor med spænding frem til rapporten og til den påfølgende debat mellem regeringspartierne og andre partier om, hvorledes vi så kan ændre den skævvridning af energimarkedet, som i øjeblikket finder sted, en skævvridning, som i stort omfang har sat de frie markeds kræfter ud af spillet.

I den kommende debat bør det derfor nøje overvejes, om vi eksempelvis skal lægge samme afgift på naturgas som på olie og så give det tilskud til naturgassen, som er nødvendigt, som en direkte støtte over finansloven. Det vil i